

Zondag 24 december 2023, 10.30 u

4^e zondag van de Advent

Lezingen:

Eerste lezing: wij herinneren ons de namen. Gedicht van Marinus van den Berg.
Evangelie lezing: Lucas 1, 26-39; 2, 1-8.

Overweging

(Op het altaar staan vier brandende kaarsen. Een witte, een groene, een rode en een paarse)

Ik wil u vandaag het verhaal vertellen van de vier kaarsen.

Heel lang geleden brandden er eens vier kaarsen. Het was zo stil, dat men ze kon horen spreken. De eerste kaars, de witte, zei: "ik ben de kaars van VREDE. Ik heb lang gebrand om mensen aan te sporen altijd te proberen elkaar te begrijpen. Om naar elkaar te luisteren. Te zoeken naar wat hen verbindt. Maar kijk nu, er is nog zoveel ruzie, oorlog en verwijdering. Het lijkt soms zelfs alleen maar meer te worden. Wat heeft het voor zin dat ik nog brand"? (Het vlammetje van de witte kaars wordt gedoofd).

De tweede kaars, de groene, zei: "Ik ben de kaars van het VERTROUWEN. Ik leer mensen, dat ze verschil kunnen maken, al lijkt hun invloed soms maar heel klein. Ik leer hen, dat het zin heeft je in te zetten voor een betere wereld, dat het anders kán. Maar de mensen worden gelaten, ze laten hun hoofd hangen. Ze geloven niet meer dat er een andere wereld mogelijk is. Hun vertrouwen verdwijnt. Waarom zou ik nog branden?" (Het vlammetje van de groene kaars wordt gedoofd).

De derde kaars, de rode, begon te spreken: "ik ben de kaars van de LIEFDE. Ik kan niet meer.... Ik had gehoopt mensen aan te sporen om het licht in elkaars ogen te zien, elkaar warmte en geborgenheid te geven. Elkaar op te laten bloeien en ruimte te geven. Maar de mensen zijn met zichzelf bezig. De liefde verkilt... de liefde krijgt steeds minder ruimte... " (Het vlammetje van de rode kaars wordt gedoofd)

Toen kwam er een kind aangehuppeld. Het bleef plotseling stil staan en keek geschrokken naar de kaarsen. "Waarom branden jullie niet langer???" riep het kind vol ontzetting! De drie kaarsen vertelden haar hoe slecht het met hen ging in deze wereld. Het kind begon te huilen. "Maar we hebben jullie zo nodig!" Toen begon de vierde kaars te spreken, de paarse: Wees niet bang, mijn kind. Ik brand nog! En nu ik nog brand kunnen we de kaarsen van vrede, vertrouwen en liefde weer aansteken. Want ik ben de kaars van deHOOP.

(Aan de kaars van de hoop worden de andere kaarsen weer aangestoken.)

Want..... wij hebben geen hopeloos einde maar een eindeloze hoop. Laten we, zoals we hier op deze ochtend bij elkaar zijn gekomen, blijven hopen op vrede en vertrouwen en blijven hopen op Liefde. Liefde van de Eeuwige en liefde voor elkaar.
Amen.